

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/220/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112237905
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112237905.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľky: H. P., X.. XX.XX.XXXX, L. V. Č.. XXX, XXX XX E., Č. K., zastúpený: JUDr. Lubomír Müller, advokát so sídlom Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody vo výške 27,66 Eur s príslušenstvom, o späťvzatí návrhu, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.11.2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 27,66 Eur s príslušenstvom od odporcu titulom odškodnenia náhrady mzdy za nezákonné väznenia H. P. (otca navrhovateľa), X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX od 15.07.1957 do 15.08.1957.

Uznesením č.k. 21C/220/2012-7 zo dňa 11.12.2012 vyzval súd odporcu, aby sa vyjadril k návrhu navrhovateľa na začatie konania. Z úradného záznamu založeného v spise vyplýva, že odporca dňa 10.01.2013 telefonicky kontaktoval tunajší súd s tým, že mu bolo omylom namiesto návrhu navrhovateľa na začatie konania spolu s uznesením č.k. 21C/220/2012-7 zaslané v dvoch vyhotoveniach späťvzatie návrhu navrhovateľa doručené súdu dňa 05.12.2012. Predmetné späťvzatie navrhovateľa odporcu súdu odstúpil dňa 11.01.2013. Z predmetného späťvzatia vyplýva, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vyčíslil na 72,69 Eur. Ako dôvod uviedol, že odporca rozhodnutím o odškodnení sp. zn. 20173/2012-1531/11 zo dňa 06.11.2012 doručeného navrhovateľovi dňa 03.12.2012 priznal navrhovateľovi odškodnenie bližšie špecifikované v návrhu na začatie konania.

Podaním doručeným súdu dňa 12.02.2013 sa odporca k návrhu navrhovateľa vyjadril s tým, že rozhodnutím č. 20173/012-1531/11 zo dňa 06.11.2012 odškodnil navrhovateľa sumou 32,51 Eur. Ďalej poukázal na skutočnosť, že prax právneho zástupcu navrhovateľa pri uplatňovaní nároku na odškodnenie, ktorý v sebe zahŕňa jednotlivé náhrady obsiahnuté v ust. § 23 ods. 1 písm. a) až e) zák. č. 119/1990 Zb. je taká, že nárok na odškodnenie podaný na Ministerstvo spravodlivosti SR podáva jednou žiadosťou a následne po uplynutí lehoty, stanovenej za účelom predbežného prerokovania nároku ministerstvom, každú jednu náhradu uplatňuje na súde samostatnou žalobou, hoci tieto náhrady majú jeden právny a aj skutkový základ vychádzajúci z ust. § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Odporca ďalej uviedol, že právny zástupca navrhovateľa pri uplatňovaní nároku na odškodnenie na súde, ktoré opiera o ust. § 23 ods. 1 zák. č. 119/1990 Zb. nepostupuje s odbornou starostlivosťou, ním predložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia nevykazuje žiadne známky

hospodárnosti poskytovania právnych služieb a jeho konanie nemožno považovať za konanie, ktorý by bolo v súlade s dobrými mravmi. Odporca poukázal na to, že takýto postup účastníka konania a jeho právneho zástupcu, keď sa viacerými návrhmi domáha nároku, ktorý možno uplatniť jednou žalobou, je v rozpore so zásadou hospodárnosti a vyčíslené trovy nevykazujú známky účelnosti, ale naopak účelovosti. Dôkazom je podľa odporcu skutočnosť, že na tunajšom súde sú vedené tri konania, ktoré vychádzajú z jednej žiadosti pozostalých po H. P., zomr. dňa 30.11.2011, o predbežné prerokovanie nároku na odškodnenie podľa zák. č. 119/1990 Zb. a to žiadosti H. P., B. P. a H. F.. Konanie navrhovateľky B. P. X.. XX.XX.XXXX o zaplatenie 27,66 Eur vedené pod sp.zn. 26 Ro/124/2012 bolo zastavené uznesením č.k. 26Ro/124/2012-12 zo dňa 10.12.2012, pričom odporca bol zviazaný k úrade trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 Eur, ktoré navrhovateľke aj dňa 21.01.2013 poukázal. Odporca ma za to, že postup navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu nie je účelným uplatňovaním práva, nakoľko účelným by bol postup, kedy by si pozostalí po H. P. uplatnili svoj nárok jednou žalobou voči odporcovi. Z týchto dôvodov odporca súhlasil so späťvzatím návrhu navrhovateľa a navrhol aby súd vzhľadom na neprimeranosť trov konania k hodnote predmetu sporu navrhovateľovi trovy konania nepriznal.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V tomto prípade nebol potrebný súhlas odporcu so späťvzatím návrhu v súlade s ust. § 96 ods. 3 O. s. p., pretože k späťvzatiu návrhu došlo pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej.

Z dôvodu späťvzatia návrhu súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 druhá veta O. s. p. konanie zastavil.

Podľa ust. § 146. ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150. ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ust. § 150. ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ae. ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 18 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z., advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho

presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa ust. § 18 ods. 5 zák. č. 586/2003 Z.z., odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

Za účelom spravodlivého rozhodnutia o trovách konania vykonal súd lustráciu v súdnom registri a zistil, že na tunajšom súde je okrem konania vedeného pod sp. zn. 21C/220/2012 vedné aj konania pod sp. zn. 8C/222/2012 vo veci vychádzajúcej z rovnakého skutkového a právneho základu, pričom ako navrhovateľka v predmetnom konaní vystupuje H. F., dedička po nebohom H. P.. Súd ďalej zistil, že na tunajšom súde bolo právoplatne skončené konanie vedené pod sp.zn. 26 Ro/124/2012 vo veci, ktorá vychádzala z rovnakého skutkového a právneho základu ako vyššie špecifikované konania. V konaní vedenom pod sp.zn 26 Ro/124/2012 vystupovala ako navrhovateľka dedička po nebohom H. P. - B. P. X.. XX.XX.XXXX. Toto konanie bolo zastavené uznesením č.k. 26Ro/124/2012-12 zo dňa 10.12.2012, pričom odporca bol zaviazaný k úrade trov právneho zastúpenia navrhovateľky vo výške 72,69 Eur. S poukazom na dôvody späťvzatia návrhu na začatie konania je súd toho názoru, že zastavenie konania spôsobil odporca a teda v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. by mal znášať trovy konania. Avšak s poukazom na zistené skutočnosti sa súd stotožňuje s názorom odporcu v tom, že postup účastníka konania a jeho právneho zástupcu možno považovať skôr za účelový ako účelný, ak sa viacerými návrhmi domáha nároku, ktorý možno uplatniť na súde jednou žalobou. V tomto konkrétnom prípade vychádzajú konania vedené pod sp. zn. 21C/220/2012, 8C/222/2012 a 26Ro/124/2012 z rovnakého skutkového a právneho základu, pričom navrhovatelia si každý uplatňujú 1/3 pohľadávky H. P., ktorá po jeho smrti prešla na jeho dedičov: H. F., B. P. a H. P.. V tomto prípade je potrebné poukázať na skutočnosť, že v prípade ak by sa všetci traja navrhovatelia v jednom konaní domáhali od odporcu zaplattenia istiny v plnej výške 82,98 Eur (3x 27,66 Eur) tak, trovy právneho zastúpenia v taktom konaní s poukazom na výšku istiny by boli v rovnakej výške ako si ich uplatňujú navrhovatelia v troch samostatných konaniach. Práve táto skutočnosť budí dojem, že tri samostatne podané návrhy na začatie konania sú podané skôr účelovo ako účelne.

O trovách konania rozhodol súd aplikáciou ust. § 150 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.. V zmysle dôvodov späťvzatia návrhu sú síce dané všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi, avšak súd dospel k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vzal do úvahy skutočnosť, že konanie vedené pod sp. zn. 21C/220/2012 vychádza z rovnakého skutkového a právneho základu ako vychádzalo už skončené konanie vedené pod sp.zn. 26Ro/124/2012, kde súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v plnej výške. Súd sa stotožnil s názorom odporcu, že konanie účastníkov konania a ich právneho zástupcu v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 21C/220/2012, sp.zn. 8C/222/2012 a sp.zn. 26Ro/124/2012 je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a následne vyčíslené trovy právneho zastúpenia nevykazujú znaky účelnosti ale účelovosti. Okrem uvedeného má súd za to, že výška uplatňovaného nároku je v značnom nepomere k uplatňovanej výške trov právneho zastúpenia navrhovateľa. Zákon pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. predpokladá splnenie dvoch zákonných podmienok, z ktorých prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor a v danom spore je predmetom suma 27,66 eur) a druhou, že trovy konania (t.j. trovy, ktorých náhrada sa požaduje v sume 72,69 eur čo je niekoľko násobne vyššie oproti uplatnenej istine) sú neprimerané voči pohľadávke. Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia pritom zákon neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 16 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke. S poukazom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že sú splnené podmienky pre použitie ust. § 150 ods. 1,2 O.s.p. a má za to, že nepriznanie trov konania navrhovateľovi v tomto konkrétnom konaní je so zreteľom na výsledok konania vedeného pod sp.zn. 26Ro/124/2012, kde sú priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.